

[Statsministeren.]

forhandling i folketinget, det vil jeg kalde en demokratisk fremgangsmåde. De uafhængiges opfattelse af, hvad der er demokrati, må være en anden end den, vi andre har.

Jeg synes altså, at den kritik, de andre partier har fremført, har været ufrugtbar. Man har kritiseret det ene punkt, man har kritiseret det andet punkt, men der er ikke ud af det fremgået en ændring i planerne, så man kan sige: nu fremstår der en kritiseret plan som et samlet hele, der kan sættes i stedet for regeringens. Kritikken har været negativ og har delvis modsagt sig selv.

Inden jeg går nærmere ind på kritikken, er der en ting, jeg gerne vil slå fast så stærkt, jeg kan, og jeg vil gerne sige det med virkelig den inderlighed, min overbevisning måtte eje. Det er, at hvad der endvidere sker under behandlingen af denne sag, hvad enten vi får forhandling eller ikke får forhandling, hvad enten vi får en realitetsforhandling, som nogen har ønsket, eller dette ikke lykkes, hvad enten der vil blive afholdt valg eller ikke afholdt valg, så vil regeringen under alle omstændigheder stå fast ved den plan, vi her har fremlagt, stå til ansvar for denne plan og søge den gennemført. Jeg vil gerne, at man helt forstår det.

Valg har vel ikke været så direkte omtalt, idet dog den konservative ordfører havde et par bemærkninger om valg. Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, at det var hysterisk tale, når nogen havde nævnt valgmuligheden. Det forstår jeg ikke helt, for vi skal dog ikke så forfærdelig mange dage tilbage, hvor det ærede medlem hr. Poul Sørensen, der jo er formand for den konservative gruppe, ikke kunne komme i nærheden af en mikrofon, endside en fjernsynsskærm, uden at tale om valg. Jeg erkender, det var en anden situation, men forstår dog ikke, hvordan det at tale om valg med nogle få dages mellemrum skifter fra at være sund konservativ tale til at være hysterisk tale. (*Afbrydelse af Poul Sørensen*). Jeg henviser bl. a. til det ærede medlem hr. Poul Sørensens udtalelser i fjernsynets „krydsild“.

Jeg skal derefter gå nærmere ind på de enkelte punkter, der har været nævnt. Mine kolleger i regeringen har i og for sig gjort det på en så udmærket måde, at jeg ikke

skal trætte med detaljer. Det ærede medlem hr. Poul Møller var jo uhyre negativ i sin vurdering af vor plan. Han ville ikke have overenskomsterne forlænget på den måde, regeringen har foreslået, og det er dog et væsentligt element i en helhedsløsning. Jeg ser vanskeligt nogen helhedsløsning uden dette element, og det ærede medlem havde, så vidt jeg kunne forstå, ikke noget andet at sætte i stedet for.

Det ærede medlem hr. Poul Møller ville ikke have bunden opsparing, og det ærede medlem gik endog så langt i sin negativitet, at han — jeg erkender i forsigtige vendinger — betvivlede, om overenskomsten mellem de 4 partier overhovedet var opfyldt ved det, regeringen her har foreslået. Jeg tror dog, at lidt præcision, lidt afklaring på disse punkter, vil være ønskelig for alle parter.

Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde på sit partis vegne, at man så med tilfredshed på, at regeringen greb ind i indkomstfastsættelsen, men ikke på denne måde, ikke denne løsning. Men hvilken løsning da? — det hørte vi ikke noget om. (*Poul Møller: Tvungen voldgift!*). Ja, hvis det ærede medlem ikke har andet at foreslå end tvungen voldgift — det er da ikke nogen helhedsløsning. (*Poul Møller: Det er et indgreb!*). Det er et indgreb over for indkomsterne, det erkender jeg, men ikke nogen helhedsløsning. Det viser, at det ærede medlem ikke ganske har forstået, hvad dette går ud på. Dette går jo ikke blot ud på at gribe ind over for lønmodtagerindkomster. Det er det, det ærede medlem har misforstået; det er det, de konservative har misforstået. Man tror, vi befinder os i en situation, hvor det eneste afgørende er at gribe ind med tvungen voldgift over for lønmodtagerne. Det er slet ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om at få en generel ordning af så vidt muligt alle indkomster, hvorved en samlet stabilisering af samfundets økonomiske udvikling opnås, hvorved man opnår en indre retfærdighed i denne stabilisering. Det giver helhedsløsningen, men det giver den tvungne voldgift ikke, hvor gerne man end fra konservativ side så, at netop dette ensidige middel blev anvendt.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte også om, hvorledes man var nået frem til de beløb, helhedsløsningen inde-